

επαρχία

επαρχία, η, ουσ. [<μτγν. ἐπαρχία <ἐπαρχος], η επαρχία. **1.** (ειρωνικά ή υποτιμητικά) οι άνθρωποι που ζουν στην επαρχία: «κάθε Σαββατοκύριακο πλακώνει η επαρχία στην πόλη μας κι η παραλία γεμίζει από κόσμο» **2.** (υποτιμητικά) άνθρωπος άξεστος, αντικοινωνικός: «πρόσεχε, ρε επαρχία, μη με ξανακάνεις ρεζίλι εκεί που θα πάμε, γιατί δε θα σε πάρω άλλη φορά μαζί μου»·

- είμαι από επαρχία, έχω άγνοια ή προσποιούμαι πως έχω άγνοια για μια συγκεκριμένη υπόθεση ή κατάσταση που μου αναφέρεται. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το εγώ δεν ξέρω ή το κανονίστε τα, εγώ: «εγώ δεν ξέρω απ' αυτά τα πράγματα και δεν μπορώ να σας πω τη γνώμη μου, γιατί είμαι από επαρχία». Συνών. δεν είμαι της οικοδομής / είμαι από χωριό / είμαι περαστικός / ήρθα να πάρω τα χαλιά / ψυγεία πουλάω.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας